

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
 ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΛΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΛΗΝΗ 2 Σεπτεμβρίου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 37

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΚΤΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

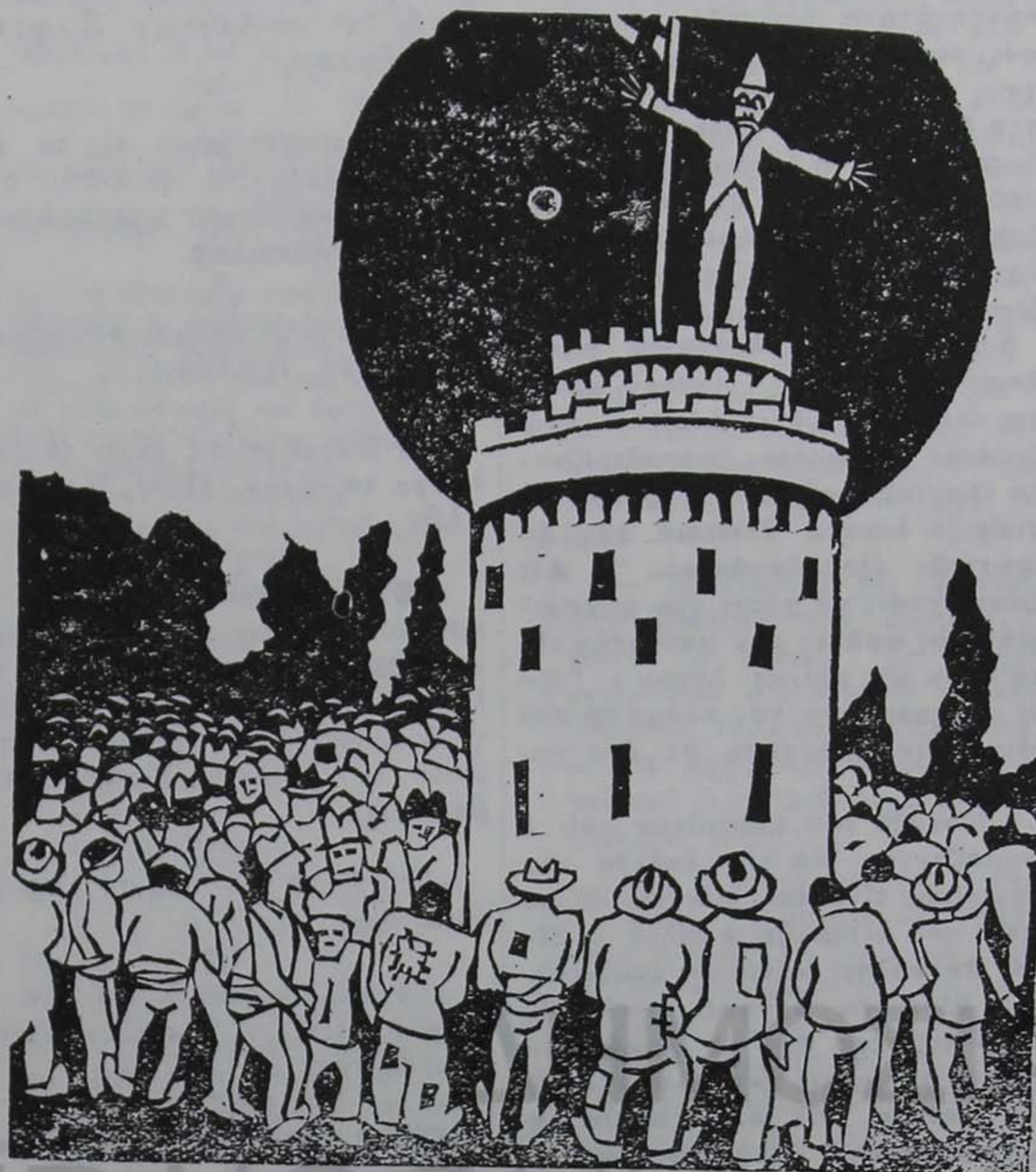
Ο κ. Βενιζέλος, κατά την εμφάνισίν του πρό του Λαού της Θεσσαλονίκης, ενός Λαού συγκεντρωθέντος εκεί από περσικών Μακεδονίας και Θράκης δαπάναις του Κόμματος ή και του Δημοσίου Ταμείου, εἶπεν ὅτι «μεθ' ὑπερηφανείας ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ Λαοῦ τούτου κτλ.» Λέγων δὲ ταῦτα ἐδάκρυσεν!

Οἱ βενιζελικοί δημοσιογράφοι ἔχουσιν ὀκάδας μελάνης διὰ νὰ ἐξηγήσουν τα αἰτία τῆς πρωθυπουργικῆς ὑπερηφανείας καὶ τὴν φύσιν τῶν δακρύων του. Εἶνε ὁμως ζήτημα κατὰ ποσὸν ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ τῶν.

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ταπεινὴν ἀντίληψιν τὰ πράγματα εἶνε κάπως διαφορετικά: Ο κ. Βενιζέλος φοβούμενος ὅτι δὲν θὰ εὑρεθῆ ἄνθρωπος νὰ παρακολουθῆσι πολιτικὸν λόγον κατ' Αὐγουστοῦ τοῦ 1932 καὶ βλέπων τὰ ἀποτελέσματα τῶν δραστηρίων ἐνεργειῶν τῆς Λέσχης, ἠσθάνθη τὸ στήθος του νὰ φουσκῶναι ἀπὸ ὑπερηφάνειαν, ἢν καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποκρύψει. Ὑπερηφανεύθη διὰ τοῦ, ἀνθρώπου του, διὰ τὰ κοπέλια του, πού τὰ κατάφεραν μὲ τὰς σημερινὰς δυσκόλους περιστάσεις νὰ συγκεντρώσουν δυὸ τρεῖς χιλιάδες πειναλέων ἀνθρώπων, ἀκαθόριστων ἔστω πολιτικῶν φρονημάτων, δεχθέντων ὁμως νὰ θέσουν ἀντὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐργατικῶν ἡμερομισθίων τὴν ἰσχυρὴν τῶν ἐκ τῆς πείνης φωνὴν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Λέσχης καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀρχιμπράβων ζητωκραυγαστῶν τῆς.

Καὶ αὐτὰ μὲν εἶνε καθ' ἡμᾶς τὰ αἰτία τῆς πρωθυπουργικῆς ὑπερηφανείας. Τὰ δάκρυα ὁμως; Ὁμολογοῦμεν ὅτι εἶνε δύσκολος κάπως ὁ καθορισμὸς τῆς φύσεως καὶ κυρίως τοῦ σκοποῦ τῶν βενιζελικῶν δακρύων. Καὶ οἱ κροκόδειλοι δακρύουν, ὡς γνωστὸν, ἄχι ὅμως ἀπὸ μετάνοιαν ἢ οἰκτον. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑποβιβάζωμεν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν συχαμερῶν ἐρπετῶν, ὡς κάμουν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀντιβενιζελικοί, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους, τείνομεν μᾶλλον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐδάκρυσεν ὅταν εὑρέθη πρό τῶν κατοίκων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἀπὸ τύψιν διὰ τὰ χάλια εἰς τὰ ὅποια τοὺς κατήνησαν τὰ Συγκροτήματα τῆς Λέσχης, αἱ λοβιτοῦραι τῶν «ἡμετέρων», ἢ εὐπιστία του καὶ ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα. Διότι ὅσον καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι εἶνε ἀνάληγτος καὶ σκληρὸς ἄνθρωπος, λόγῳ τοῦ ἐπαναστατικοῦ του παρελθόντος ὁ κ. Βενιζέλος,

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΥΠΟΥΓΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

«... Εἶμαι ὑπερήφανος, Ἀπὲ, διότι, μόλις στέκεις στὰ πόδια σου...»
 (Τοῦ κ. Γ. Ι. Κακαδέλλη)

δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ τὸν θεωρήσωμεν καὶ ὡς τελείως ἀναίσθητον. Ἄνθρωπος εἶνε ἐπὶ τέλος καὶ αὐτὸς—ἔτσι δὲν εἶνε κ. Λαζανά;— καὶ ἐφ' ὅσον ἡ καρδιά του δὲν εἶνε ἀπὸ πέτραν, περὶ τούτου ἔχομεν ἀπόδειξιν τὸν γεροντικὸν του ἄρωτα, δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔκλαυσε διὰ τὰ χάλια τῶν Ἑλλήνων τῆς ἀγνωριστοποιηθείσης ὑπὸ τῆς Λέσχης Ἑλλάδος. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀκόμη δεχθῶμεν ὅτι ἡ καρδιά του εἶνε ἀπὸ πέτρα πάλιν δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐρράγισεν αὐτὴ εἰς τὴν θέαν τῶν σκελετωμένων καὶ κουρελιασμένων ἀνθρώπων οἵτινες τὸν ἐξητωκραύγασον ἀντὶ νὰ τὸν λιθοβολήσουν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁμως καὶ ὅπως ἴπποτε καὶ ἂν ἐξηγηθῆ ἡ ὑπερηφάνεια καὶ τὰ δάκρυα τοῦ κ. Βενιζέλου—εἴτε δηλ. εἰλικρινῆ εἴτε θεατρικιστικὰ εἶνε—διὰ τὸν «Τρίβλον» μένει ἀκέραιον καὶ ἀναπάντητον τὸ ἐξῆς ἐρώτημα:

Τί τις θέλει γέρος ἄνθρωπος τίς τόσες φασαρίες καὶ δὲν τραβιέται στὴν ἄκρη νὰ ζῆσει μὲ τὰ ἑκατομμύριά του, ὅποτε ἐπὶ τέλος εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ περάσει αὐτὸς καλά, καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι καλύτερα;

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Εἴπομεν λοιπὸν εἰς τὸ προηγούμενόν μας φύλλον ὅτι ἐπεσκέφθημεν μὲ τὸν συναδέλφον κ. Μανώλην Βάλην τὸν καὶ διδάσκαλον τοῦ κ. Χατζηβισιλείου τὸν πολιτευόμενόν μας ποιητὴν τῶν «Δακρύων» εἰς τὸ πολιτικὸν του γραφεῖον καὶ τοῦ ἐθέσαμεν διάφορα ἐρωτήματα. Συνεχίζομεν σήμερον τὴν βαρυσήμαντον ταύτην συνέντευξιν.

— Αἱ πολιτικαὶ σας ἀρχαὶ εἶνε τόσον ἀριστεραὶ ὅσον φαίνονται εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ ἐκλογικοῦ σας προγράμματος;

— Φυσικὰ, εἶνε ἀριστεραὶ, ἀλλὰ δὲν εἶμαι καὶ κομμουνιστὴς οὔτε καὶ ἐπισοθρομικὸς κεφαλαιοκράτης.

— Θὰ ἠδύνατο λοιπὸν νὰ ἐλπίζει ὁ Λαὸς ὅτι ψυφίζωνμάς δὲν ψηφίζει ἕναν ἐκπρόσωπον τῆς κεφαλαιοκρατίας.

— Θέλει καὶ ερώτημα; Σὰς παρακαλῶ νὰ τονίσετε ὅτι ἂν ἀπεφάσισα νὰ πολιτευθῶ, ἀποφασιστικῶς πλέον ἀπὸ τὴν φορὰν, τὸ κάμνω μόνον καὶ μόνον χάριν τοῦ λαοῦ. Ἐγνώρισα βαθιὰ τὸν

ἐργαζόμενον Λαὸν τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ ἐν Κων)πόλει καὶ ἄλλοι καὶ ἠσθάνθη σπασταριστὸν τὸν πόσον του. Ἐγνώρισα πολὺν λαὸν, γηγενεῖς καὶ πρόσφυγας, τοὺς ἐγνώρισα καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάποδην καὶ γνωρίζω τὰς ἀνάγκας του, γνωρίζω τὴν ζήτην καὶ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ ἐργασθῶ ὑπὲρ αὐτοῦ. Γνωρίζετε κύριε, ὅτι ὁ Λαὸς ἔχει ἐξοχρῶσθεῖ ἀπὸ τὴ φτώχεια; Τὸ γνωρίζετε; Σὰς τὸ διαβεβαίω ἐγὼ εἶνε ἀξιοθρήνητον τὸ κατάντημα τῶν λαϊκῶν τάξεων. Ἡ ἀνάγκη τοὺς κάμει νὰ εἶνε ἔτοιμοι νὰ πωληθοῦν δι' ἕνα ἄλλο. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν φοβοῦμαι ὅσα καὶ ἂν ἐξοδεύσουν οἱ ἀντίπαλοί μου, ἐνὸς βασιζῶ τὴν ἐπιτυχίαν μου εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ, εἰς τὰς πολλὰς μου γνωριμίας—διότι πολὺν κόσμον ἔχω γνωρίσει καὶ ἐξυπηρετήσῃ— καὶ εἰς τὴν λαϊκὴν ἀνάγκην.

— Καὶ πῶς σκέπτεσθε νὰ πατάξετε τὴν λαϊκὴν ἐξαχρείωσιν;

— Διὰ τροποποιήσεως τῆς λαϊκῆς νομοθεσίας. Ὑπάρχουν ὁμως καὶ ἄλλα μέσα. Ὅταν κανεὶς εὐρίσκει εἰς τὰ πράγματα ἡμπορεῖ καὶ ἐνεργεῖ περισσότερον, ἀποτελεσματικότερον.

— Διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ Λαοῦ τί φρονεῖτε;

— Καὶ αὐτὴ εὐρίσκειται εἰς ἀξιοθρήνητα χάλια. Τὸ ἴδιον τῶν λαϊκῶν τάξεων ὑποφέρουν ἀπὸ διαφόρους ἐπικινδύνους καὶ μεταδοτικὰς ἀσθενείας. Εὐδύητον ὅτι αὐτὴ ἡ κατάσταση πρέπει νὰ πολεμηθῆ μὲ πολλὰ λαϊκὰ ἱατρικὰ ἐφοδιασμένα μὲ ὅλα τὰ νεώτερα ἐργαλεῖα ὡς λ. χ. μικροσκοπία κλπ. καὶ τὰ σχετικὰ φάρμακα. Ἐκ παρθαλλήλου ὁμως πρέπει νὰ τονωθῆ ἡ ἠθικὴ τοῦ Λαοῦ. Διότι μόνον ὅταν γίνωμεν ἠθικοὶ οἱ ἄνδρες δὲν θὰ πείσῃ ὁ Λαὸς ἀπὸ τὰ πειρῶν ὁ λόγος νοσημάτων.

— Πῶς περνάτε τὰς ἡμέρας σας ὅταν δὲν περιοδεύετε;

— Μέχρι μεσημβρίας ἐργάζομαι καὶ δέχομαι εἰς Γραφεῖόν μου. Τὴν μεσημβριαν πηγαίνω καὶ γευματίζω ὀλίγον εἰς τὴν δροσίαν τοῦ Μακρυγιαλοῦ, εἰς τὰ κέντρα, πού εἶνε ἀντίκρου εἰς τὰ ἀνδοικὰ μπάνια. Εἶνε πολὺ ρομαντικὴ αὐτὴ ἡ τοποθεσία, ξέρετε.

— Πηγαίνετε συχνὰ περιοδείας;

— Ὅχι. Μόνον τὰς ἐορτὰς καὶ Κυριακάς.

— Διὰ τί μᾶς τὸ κρίβετε; Σὰς βλέπομεν συχνὰ μὲ τὸ αὐτοκίνητον.

— Τίποτε δὲν ἡμπορεῖ νὰ κρύψει κανεὶς ἀπὸ τὸ τρομερὸν δημοσιογραφικὸν μάτι. Πηγαίνω συχνὰ μὲ τὸ αὐτοκίνητον. Αὐτὸ εἶνε ἀ-

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΝΕΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ

«Απ' ἀγκάθι βγαίνει ρόδο» λέγει μιά παροιμία. Διὰ τὴν εἶνε δ' αὐτάρκης θὰ ἔπρεπε νὰ συμπληρωθῆι «κι' ἀπὸ πούλουδου λουλούδι». Ἔτσι θὰ ταΐραζε καὶ μὲ τὴν περίπτωση τοῦ συμπιεσθέντος υἵου τοῦ φίλου κ. Ἡλιοπούλου, ἔντι, ὁ ἄπολος στοχασθεὶς ὅτι οἱ μαγεμένους σπηλιὰς τῶν κερκμηθῶν ἡμπορεῖ νὰ μὴν εἶνε καὶ δλότεια ἀνύπαρκτες, ἐπῆρε ἕνα φλεγκιερὸ φαναράκι καὶ μίαν σκαπάνην ἀρχαιολογικὴν καὶ ἤρχετο πρὸς τοὺς καὶ πλέον τὴν ἐξερευνησιν τῆς σπηλιᾶς τοῦ Ἁγ. Βερθολομαίου, ὑπὸ τὰ σκώματα τῶν φῶλων του καὶ τῶν χωρικῶν ποῦ τὸν ἔδλεπαν νὰ τσακίξεται μέσα στὰ θουὰ, ἀντὶ νὰ κἀθεται ἐκπλωμένος στὸ ὄρατο σπιτάκι του ἢ νὰ παίξει φουτ-μπῶλ, ὅπως οἱ συνομηλικεὶς του.

Τὰ πρῶτα εὐρήματα τοῦ μικροῦ ἀρχαιολόγου ἦσαν θαυμάσιοι μὲν καὶ παλαιὸι σταλακτίται, μὴ θυνά μῆνοι ὅμως νὰ δικαιολογήσουν ἀρχαιολογικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἄλλ' ὁ μικρὸς ἔντης γνωρίζει ἤδη, ὅπως ὁ πατέρας του νὰ ἐπιμένει καὶ νὰ μὴν ἀποθαρρύνεται. Καὶ ἐπέμεινε. Ποῦ τὸν χάνετε ποῦ τὸν βρῆσατε, στή σπηλιᾶ, τὴ μαγεμένη, τὴ σπηλιᾶ του. Καὶ, ὡς ἦτο φυσικόν, ἐνίκησε.

Μετὰ ἐνδὸς ἔτους ἐρεύνας ἡ σπηλιὰ τοῦ ἐφανέρωσε τὰ μυστικὰ της. Ὅρατα ἀρχαία ἄγγελα, κόκκαλα, καὶ διάφορα ἀξιόλογα εὐρήματα. Τόσον ἀξιόλογα ὥστε νὰ κινήσουν ἀμέσως τὴν προσοχὴν τοῦ Ἐφόρου τῶν Ἀρχαιοτήτων Λέσβου κ. Στρατη Παρασκευαίδη, ὅστις καθοδηγούμενος ὑπὸ τοῦ μικροῦ ἐρασιτέχνη συνανδελφου του, ἤρχισεν ἀνεσκαφάς.

Τὴν ἐναρξιν τῶν ἀνεσκαφῶν ἐτέμησαν καὶ οἱ ζωγράφοι μας κ. κ. Φοῖβος Ἀνατολέας καὶ Δημ. Παγίδας ὡς καὶ ὁ ἀρχαιοδόφος ἱστορικὸς κ. Φωτῆς Δήμου. Κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν ἀνωτέρω τριῶν ἀρχαιοπρεπῶν διανοουμένων, τὰ πρῶτα εὐρήματα, ἄγγελα, δοχεῖα, καὶ λίθινα ἐργαλεῖα, εἶνε σπουδαιότατα, ἀναγόμενα εἰς τὴν νεολιθικὴν ἐποχὴν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ἀρχαιολόγος κ. Στρ. Παρασκευαίδης, ἔχει ἀκόμα ἐνδοιασμοὺς ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν εὐρημάτων τοῦτο δὲ εἰκάζεται ἀπὸ τὰς τερατολόγους καὶ εἰρωνικὰς διαδόσεις τῶν δυσπίστων διανοουμένων τῆς πόλεώς μας, κατὰ τὰς ὁποίας νὰ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἀνεσκαφῶν εὐρεθέντα ἀρχαία ἀντικείμενα εἶνε τὰ ἐξῆς :

- α) Μιά γραφοῦδα μικροῦ μεγέθους χειροποίητος μὲ κουκιά ἀπολιθωμένα.
- β) Ἐνα λιθινὸν ἐργαλεῖον ἀγνώστου χρησιμότητος.
- γ) Ἐνα ἄγγελλον Γεραγώτικο μὲ περιεχόμενον ἀπολιθωμένον ἐπίσης καὶ συνεπὼς ἄσμον.
- δ) Ἐνα ἀδράχτι μὲ κλωστή ἀ-

ΚΑΤΗΡΤΙΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Κατ' αὐθεντικὰς μας πληροφορίες τὰ διάφορα κόμματα κατήρτισαν τοὺς συνδυασμοὺς των, οἵτινες καὶ θὰ δημοσιευθοῦν ἐντὶς τῆς ἐβδομάδας. Ὁ «Τρίβολος» σπεύδων νὰ προλάβει τοὺς συναδέλφους του εἰς ἐπίδειξιν ἐνημερότητος παραθέτει ἀπὸ τοῦδε τὰ ὄνόματα τῶν υποψηφίων κατὰ συνδυασμοὺς, ἐπιφυλασσόμενος εἰς τὰ προσεχῆ φύλλα του νὰ ἀναπτύξῃ καὶ τὰ προγράμματα τῶν διαφόρων Κομμάτων. Οἱ συνδυασμοὶ ἔχουν οὕτω :

- α) **Βενιζελικὸς Συνδυασμὸς** (Σῆμα Κερασέα)
Εὐστρατιάδης Γρηγόριος
Λαζανᾶς Γεώργιος
Γρηγορίου Θεόδωρος
Θεοδοσιάδης Θεοδόσιος
Διαλεχτὸς Θεόδωρος
Ζαμβακέλλης Νεοκλῆς
- β) **Ἀντιβενιζελικὸς Συνδυασμὸς** (Σῆμα Μαύρη Χεῖρ)
Σιφναῖος Ἀπόστολος
Νιάνιας Νικόλαος
Γούτος Βασίλειος
Πετρέλης Πέτρος
Κατσάνης Χριστόδουλος
Ἀξιῶτης Ἀθανάσιος
- γ) **Βενιζελικὸς τῆς Πιάτσας** (Σῆμα μαυρομάνικο)
Κανταρέλλης Ἀθανάσιος
Φόρος Σπύρος
Κουγιουμτζῆς Ἀπόστολος
Μπάμπος Ἰωάννης
Κρητικὸς Ἀβραὰμ
Χλιάρας Γεώργιος
- δ) **Παπανδρεϊκὸς συνδυασμὸς** (Σῆμα τὸ φτυάρι)
Καραπαναγιώτης Βύρων
Καλδῆς Γεώργιος
Σάλτας Δημήτριος
Ἀμπατζῆς Εὐριπίδης
Ζερμπίνης Τάκης
Χριστοδουλίδης Τάκης
- ε) **Καραπαναγιωτικὸς συνδυασμὸς** (Σῆμα κυτίον ἐκκλησίας)
Παπανδρέου Γεώργιος
Βερναρδάκης Δημήτριος
Σεφετελῆς Ἀνδρέας
Λιόλιος Παναγιώτης
Πιτέλης Εὐστράτιος
Πετρέλης Γεώργ. ἡ Θηριὸ
- στ) **Ἀγροτικὸς Συνδυασμὸς** (Σῆμα ντομάτα)
Κεντέρης Ἰωάννης
Σαμαρέλλης Κων.τίνος
Μουφλούζης Ἀντώνιος
Μπουτζούλιας Δημήτριος
Ἀϊβαλιώτης Παναγιώτης
Πανέρας Ἀθανάσιος
- ζ) **Κομμουνιστικὸς Συνδυασμὸς** (Σῆμα τσακμακόπετρα)
Καψιμάλης Λουκῆς
Εὐγενίδης Μιχαὴλ
Βοστάνης Παναγιώτης
Κουτσοῦνης Ἡρακλῆς
Καλαμάρης Ἰωάννης
Βασιλείου Παναγιώτης

ΓΙΑ ΔΥΟ ΧΑΣΤΟΚΙΑ

πολιθωμένην ποῦ ἐκοπίασαν πολὺ νὰ τὴν ξετυλίξουν καὶ

ε) Ἐνα μαρκοῦτσι ναργκιλὲ ἀπὸ γρανίτην,
Ὁ «Τρίβολος» ὅμως βουλώωνν τὰ ὄρα εἰς τὴν ζηλότητον τάτην ἐκ μέρους τῶν διανοουμένων κεραιπίτησιν τῶν ἀρχαίων εὐρημάτων, συνιστᾷ εἰς τὸ ἀνεγνωστικόν του Κοινόν ψυχρακίαν ἕως ὅτου ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη εἰπεί τὴν τελευταίαν τῆς λέξιν ὁπότε πλέον θὰ δμιλῆσει θεθαῖως καὶ ὁ κ. Στρ. Παρασκευαίδης χτυπώντας τὸ τσεκοῦρι στὴν πέτρα καὶ θάζοντάς τὴν μὲν πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, ἕκαστον δὲ κατεργάργην εἰς τὸν μπάγκον του.

Δοκιμάσατε
Τὰ λουκάνικα
τοῦ Θωμαΐδη ;

ἮΡΘΑΝ ΟΙ ΠΕΣΑΗΒΑΝΗΔΕΣ

Ἄσφικοντο χθὲς εἰς τὴν πόλιν μας οἱ ἀρχιπεχληθάνηδες τοῦ πολιτικοῦ μας τσίρκουλου κ. κ. Παπανδρέου καὶ Εὐστρατιάδης. Ἀμφοτέρους ὑπεδέχθη ὁ αὐτὸς περιέργως πειναλὲς λαὸς μὲ τὴν διαφοράν ὅτι τὸν μὲν Παπανδρέου ὑπεδέχθη ἐν σιγῇ τὸν δὲ Εὐστρατιάδην ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ χειροκροτήμασιν. Ἡ ἀπεθάρρα, οἱ βάρκας καὶ τὸ Κρουστὰλ εἶχαν σταλισθεῖ μὲ... μαυροδάφνας !

Ὁ κ. Παπανδρέου, μόλις ἀπεθάρρασθεῖς ἀπεσύρθη μὲ τὸν μάμον του κ. Ὀρέστην διὰ νὰ ξεγεννήσῃ τὸν ὑποψήφιον τῆς πρωτεύουσας.

Ὁ κ. Εὐστρατιάδης ὅμως κατηυθύνθη εἰς τὸ «Κρουστὰλ» ὅπου ἐνώπιον τοῦ ξερογλυπομένου Λαζοῦ, μὲ φωνὴν κάθε ἄλλο ἢ πεινασμένου ἀνθρώπου ἐξήρε τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου ἐπιτεθεὶς κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Γούναρη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Μεθ' ὃ ἡ ὄρατα τελετῆ ἐληξε.

Οἱ πολιτευόμενοι μετέβησαν νὰ παρακαθίσουν εἰς πλοῦσια τορπέζια ὁ δὲ Λαζοῦ, σφίξας τὸ ζουνάρι του ἐστρώθη εἰς τὰ πεζοδρόμια καὶ τὸν Κῆπον πᾶρεχ μὲ τὰ σκυλιὰ. Παρ' ἄλλγον νὰ λησμονήσωμεν ὅτι καὶ τὰς δύο ὑποδοχὰς ἀτίμησεν ὁ γνῶστὸς ἀργολάδος κηδεῖων κ. Κορκῆς.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἐγκατεστάθη εἰς ἕνα κέντρον παρὰ τὸ πηγαδάκι ἕνας ταχυδακτυλουργικὸς ζωολογικὸς θῆσαος. Εἰσοδος δραχ. 2 ἕνα κ. ἡ κρῖσις. Ἀντιγράφομεν τὸ περιεχόμενον τῆς διαφημιστικῆς ταμπέλας ἔχον οὕτω:

ΘΑΥΜΑ ! ΘάΒμα! ΤΡΕΞΑΤΕ
Ὁ δεικνύων τῶν ΠΤΙΝῶν
ὁ ΑΙΤΩΣ ΖΟΥΤΑΝῶΣ
μὲ κεφάλην ΟΥΡΑΓΚΟΥΤΑΓΧΟΥ
τάΜΑΤΙΑ του Εἶνε ὡς τοῦ ΜΟΣΧΟΥ
ἡ ΜΗΤΗ του ΕἶΝΕ ΓΚΑΜΠΟΙ-
[Δοτῆ]
ὑψος 6,5 πόνη. Τὰ ΠΤΕΤΑ Του
ΗΝΕ 1.20. ΚΑΜΝΗ ΓΗΜΝάσηα
καὶ ΘΕΘΡΗΑ κὲ ΥΠΟΒΟΛΗ (=
[μεταβολή])
ὅπως ἕναΣ σιρΑΤΗΟΤῆΣ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ «Τρίβολος» ὄντας ἀποφασισμένος νὰ σταθεῖ «μακρὰν τῶν κομμάτων» καὶ ἀνεπηρέαστος ἀπὸ πολιτικὰς ἐπιδράσεις, μεταφέρει ἀπὸ αὐριο τὰ γραφεῖα του στὰ Βατερὰ, πενήντα χιλιόμετρα μακρὰ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα, ὅπου καὶ θὰ γράφεται, ὥσπου νὰ περάσῃ ὁ ἐκλογικὸς σάλος. Ἄν ὑπάρχει κανένας εὐσυνείδητος συνδρομητῆς ποῦ θέλει νὰ διευκολύνῃ τὴν «ἀσκητικὴν του ἀναχώρησιν», μπορεῖ νὰ τοῦ στείλῃ τὴ συνδρομὴν του σὲ μπαροῦτι ἄκαπνο ἢ καὶ πνισμένο στὴν ἀντρέσα :
«Καλύβαν «Τριβέλου»
Βατερὰ